

У Київській агломерації, як і в більшості міських агломерацій світу проявляються загальні риси розвитку: швидке зростання чисельності населення, промисловий розвиток, нарощування соціальних і екологічних проблем. Все це обумовлювало необхідність досить регулярного і частого виконання проектних робіт з розвитку Києва і Київської агломерації, пошуку нових ефективних шляхів планувального регулювання розвитку Київської агломерації, а також формування її планувальної структури. Аналіз цих проектних робіт свідчить, що кожен з періодів в історії проектування Києва та Київської агломерації відрізнявся новизною підходів і методів планувального регулювання її розвитку.

ФОРМУВАННЯ ЗОНИ НОСТАЛЬГІЧНОГО ТУРИЗМУ НАПРИКЛАДІ МІСТА ХАРКОВА

Функ А.В.

Науковий керівник – Жидкова Т.В., канд. техн. наук, доцент

Формування зон ностальгичного туризму Харкова як один з аспектів розвитку міста. Цей вид туризму дає можливість багатьом туристам отримати інформацію про свої корені, а також дізнатися ряд історичних фактів про майже нікому невідомі народи, їхній побут і ремесла.

Темою наукових досліджень в межах магістерської роботи «Формування зон ностальгичного туризму» є виявлення пам'яток, які можуть зацікавити колишніх мешканців нашого міста єврейської національності, що іммігрували в наслідок різних причин, або їхніх нащадків і формування навколо них елементів туристичної інфраструктури. Головним для цієї категорії туристів має бути маршрут по синагогам міста.

На початку XVIII століття в Харкові стали проводитися ярмарки. Саме в ті часи сюди потягнулися купці-іудеї з Польщі та Туреччини, частина з яких вирішила осісти в Харкові - вони і були першими єврейськими поселенцями міста.

Початок туристичного маршруту з умовною назвою «Харків єврейський», на наш погляд, слід почати з вулиці Гражданської, де в першій третині XIX століття була заснована перша синагога. В той час вулиця мала назву Міщанська, а неофіційно називалася Єврейською. Архівні і натурні дослідження показують, що в межах кварталу існував цілий общинно-ритуальний комплекс.

Другим за значущістю об'єктом є хоральна синагога в нагорному районі, засновниками якої були брати Адольф і Леон Рубінштейни.

На відміну від «Міщанської», вона відображала життєві установи соціальної еліти міста.

Слід на мапі міста залишили найбільш відомі представники єврейської діаспори в період з другої половини 19 до першого десятиріччя 20 ст. – вчений І.І. Мечников, архітектор А.М. Гинзбургу, фабрикант Бурас.

Наступним пунктом тяжіння є колишня синагога на вулиці Чоботарській, 17. Ділянку з будинком під синагогу єврейська громада придбала у 1911 році. Через два роки кам'яний двоповерховий будинком «Чоботарської синагоги стала центром єврейського життя Харкова.

У 1912 році був розроблений і затверджений проект нової синагоги пров. Мордвинівському, нині пров. Кравцова, 15. Автор проекту архітектор Юлій Семенович Цауне.

Остання 5 синагога, що існувала в зазначений період побудована в 1911 році на розі провулків Соляниківського та Подільського була одним з найкрасивіших будівель цього району, вона прикрашала нижню частину Подолу, обрамленого вигином ріки Харків.

В ході проведеного дослідження для детальної розробки проекту реконструкції було обрано квартал по вул. Громадянській з відновленням Міщанської синагоги та створення навколо неї необхідної інфраструктури.

КОМПАНІЙСЬКІ БУДИНКИ В ХАРКОВІ (початок XX ст.)

Цикало К.А.

Науковий керівник – Жидкова Т.В., канд. техн. наук, доцент

На початку XX ст. до Харкова прибув молодий архітектор польського походження, Олександр Іванович Ржепішевський. За 7 років діяльності на території міста було втілено в життя 27 проектів житлових і громадських будівель. Близько 20 з них і сьогодні прикрашають вулиці, будучи пам'ятками архітектури.

В ході дослідження життя та творчості польського архітектора Олександра Івановича Ржепішевського під керівництвом професора Л.М.Жванко було виявлене таке явище як «компанійські будинки».

Дослідження життя та творчості польського архітектора Олександра Івановича Ржепішевського було розпочато під керівництвом професора Л. М. Жванко.

Подальші дослідження було показали, що саме О.І. Ржепішевський був автором ідеї створення товариств співвласників багатоквартирних будинків. Що правда назвав їх «компанійські будинки». Квартири в таких будинках були власністю мешканців – здебільшого лікарів,